HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לענין לירוף טומאה. כלומרים ומזיל דנפסח תליא מילתא בשיעוריה: **ובשאר ימות השנה לילא פלוגתא.** חילוק זה מקפיד למאיר ומקפיד למאיר: **דלילא פחות מכביצה לוקין דנגעו בשאי בצק.** הלכות בעריבה ונגיעה בהן טומאה ומיטמי והלר נגעו בהן לוקלים טהורים: **נפסח.** למיסור ממן מחמצו ועושהו חמוד הוזיל ובזיה הוזכר להיחמיר לענין מיסור חמץ ללא בטיל לגבי עריבה כלומרים ריש השמת לענין טומאה נמי לא בטיל לגבי עריבה ומעטרף להחלים לכביצה ואע"ג למין מקפיד עליו ומטמא את מחרים: **בשאר ימות השנה.** לליכל למימר מיסורו מיסורו בקפידא תליא מילתא מס מקפיד עליו מעטרף למיזיל לוזיל ומופו ליטלו: **וכן לתעות לה טהרה לעריבה.** תליא נמי בשיעורא ולא בשיעורא בפסח ומס מקפיד עליו קלי למאחר יומת השנה כגון למיטמי וקא מטבילי לה וקלמר בפסח הוזיל ובזיה עובר עליה ובדפוסים מיסורו מיסורו דעל כרחו לריך ליטלו ומיין ללא הוי בעריבה ולפיי מיטו מקפיד עליו (ה): **אבל בשאר ימות השנה.** בין מרובה בין מועט בקפידא תליא מילתא: **וכן לטוריך טומאה לעריבה.** על ידי נפך זה תליא נמי בימות הפסח בשיעורא ולא בשיעורא ומס מקפיד עליו למאחר יומת השנה קלי: ס"ג **והיכי דמי כגון דנגע בחלי נפך: נפסח.** לכזית מיסורו מיסורו מיין ולא הוי בעריבה ולא נחתא לה סוס טומאה לעריבה ולפילו מין מקפיד עליו ובפחות מכזית כי מיטו מקפיד עליו לא (ג): **ובשאר ימות השנה.** מס מקפיד עליו לפילו בפחות מכזית מוכל: **ומס רואה הוא בקיומו הרי הוא לעריבה.** והוי כלומו נגע שרץ בעריבה ממש: **מתני' נפך בחלי.** שמין ניכר מס המימין מס נמו שמטוה הוא כחרש זה שים לו מזנים ומיטו ניכר מס שומע מס נמו לחין מס עומד על בירוסו ועל דעתו. ליפנא מחריפא נפך החרש קשה כחרש ומיטו ניכר שהמימין ר"ל הכסיפו פניו ומין סידוק לסימן החימון(ו): **מס יש ביולה בו שהמימין.** מס יש עיסה מחרת שניולסה בפעמה וכבר הממילה: **גמ' ממגדל נוניא לטבריה.** דהיינו מיל: **לגבל ולתפלה** כו'. משום דרבי מחמו אמר ריש לקיש נקט לה: **לגבל.** המגבל עיסת מחרים בשכר ולבי בעל הבית טומחים עד מרבע מילין לטרוחיהו מכמיס לילך למקוה לטבול כליו. וכן לתפלה מס מהלך מדס בדרך וכא עת לנון ולהתפלל מס יש בית הכנסת לפניו בחוק מרבע מילין הולך ומתפלל מס ון מס. וכן לנטילת ידיים למכילה מס עתיד למיות פני בד' מילין הולך למס ומוטל את ידיו: **ר' חייבא אמרה.** להא מילתא מסמיס דריש לקיש ולא ר' מחמה אמרה: **ורבנין מילי אמר נה.** לשיעור מרבע מילין היינו תלת ומלת מוסיף (ז): **ומאי ריח עבור.** שיעור עבוד של עור לך המטמא כבשר כגון הנך דמשיך בהעור והרוטב(ח) מרבע מילין הוא לבטלו מתוכת בשר מחמת עיבודו: **כולן.** כל אלו שמנו מכמיס בהעור והרוטב שעורותיהן מטומאין בשבשן מפני שהוא רך ודרכו למכול(ט): **שהיך נפן.** דרך עורות לשוטחן לפני דריסת רגלי מדס וזהו מחילת עיבודן: **תלת לפניו.** לנטילת ידיים ותפלה למהלך בדרך קלי דלילו גבל ילך עד ד' מילין דמה יש לו להפסיד: **ומינה.** מהא דר' יוסי בר' חנינא דלמר בהדיא לפי' מיל לינו מוזר דוקא מיל קלמר הא פחות ממיל מוזר: **מתני' כילד מפרישין חלה בטומאה.** שנטמאת העיסה ושוב מין חלה לניטלת ממנה לחויה לתכילת כהן כילד מפרישין אותה ביום טוב של פסח הרי מין יכול לתפותה מלמר שאינה לחויה לתכילה ולשהותה לשורפה לערב יו"ט אי לתפשר שלא תחמיץ ולשורפה או להתכילה לכלבים אי לתפשר שמין שורפין קדשים ביום טוב: **רבי אליעזר אומר לא תקרא לה שם.** חלה: **עד שתאפה.** תחלה לתכתי כל חדא וחדא חזיא ליה לתפרים מכל חדא פורתא ולאחר תאפיה תס רלה יפרים חלה שלימה על כולן כדאמרינן הכל שהוא רובה מן התנור לתוכו מלרפו לחלה: [מ"ב]

לגבל. פי' בערוך דנפחם [א]המהלך בדרך מיירי דומיא דתפלה דתפס יש גבל העושה עיסתו בטהרה ברחוק ד' מילין יתמין עד שיגיע לתותו גבל והשתא מ"ש דלא שנו לפניו מקי מכוכלו[ב]: **ולתפלה.** נרלה לפירוש הקונטרס[ג] ולא בערוך לפירש לתפלה היינו לרחון ידיו להתפלל דהיכי דמי מי בעידנא דלזותא הא ממרינן בברכות (דף טו.) (תכיי) ליט למחן דמהדר למיא בעידן לזותא דכתיב מרחץ בנקיון כפי[ד] ולי אלא בזמן תפלה מקי מירים ד' מילין שלא יהא מהלך בדרך ולא יספיק לו: **לא תקרא לה שם עד שתאפה.** שמס היס (ה) קורלין לה סס לא היס יכול לתפותה ולא לשורפה לחין שורפין קדשים ביו"ט כדיליף בשמה מלליקין (שבת כד:) והיינו נמי טעמא הא למחן מחס חין מלליקין בשמן שריפה ביו"ט ותימה בשלמא פסול קודש חין שורפין ביו"ט שחין יכול להנות ממנה בשבת שריפה לבל תרומה טמאה שיכול להנות ממנה בשבת שריפה לחמי חין שורפים כמו שמותר להדליק בשמן של חולין שנדלקו בתוך להנאתו כך ישרוף תרומה טמאה להנאתו וכי מפני שמלוה לשרוף מיגרע גרע ותירן ריב"ל דשמן של חולין מותר להדליק להנאתו כמו שמותר לאכול[ה] לבל תרומה טמאה לפסורה בכל ההנאות ומתני' שהשבעה היא להנאה אלא לשס מלות שריפה אלא שהתורה לא הקפידה אס יהנה ממנה בשבת שריפה לכך חין דומה יו"ט כשאר שריפת קדשים מידי דהוי מנדרים ונדבות לע"ד חין קרבים ביו"ט (ביצה דף יט.) מע"ס שים בהן היתר לחכילת אדם כיון דעיקרו לגבוה וכהנים משולחן גבוה וקזו לשור לשוחטן ולע"ד קרבים קשבר עיקר שחיטה לגורך אדם לבל שריפת תרומה טמאה אינה לשס הנאה מדשבר כל שאר הנאות אלא ולאי לשס מלות ביעור הוא ור"י פי' דוקא מוכל נפש אלא ביו"ט תרומה לגורך חבור מן התורה דגמרינן מקדשים שחין שורפין ביו"ט(ו): **עד שתאפה.** מומר ר"י חין שריפין לקלות לה אס קודש לפייה מע"ג דפסקינן כר"ש דהא מי אימא

לגבל. פי' בערוך דנפחם [א]המהלך בדרך מיירי דומיא דתפלה דתפס יש גבל העושה עיסתו בטהרה ברחוק ד' מילין יתמין על שיגיע לתותו גבל והשתא מ"ש דלא שנו לפניו מקי מכוכלו[ב]: **ולתפלה.** נרלה לפירוש הקונטרס[ג] ולא בערוך לפירש לתפלה היינו לרחון ידיו להתפלל דהיכי דמי מי בעידנא דלזותא הא ממרינן בברכות (דף טו.) (תכיי) ליט למחן דמהדר למיא בעידן לזותא דכתיב מרחץ בנקיון כפי[ד] ולי אלא בזמן תפלה מקי מירים ד' מילין שלא יהא מהלך בדרך ולא יספיק לו: **לא תקרא לה שם עד שתאפה.** שמס היס (ה) קורלין לה סס לא היס יכול לתפותה ולא לשורפה לחין שורפין קדשים ביו"ט כדיליף בשמה מלליקין (שבת כד:) והיינו נמי טעמא הא למחן מחס חין מלליקין בשמן שריפה ביו"ט ותימה בשלמא פסול קודש חין שורפין ביו"ט שחין יכול להנות ממנה בשבת שריפה לבל תרומה טמאה שיכול להנות ממנה בשבת שריפה לחמי חין שורפים כמו שמותר להדליק בשמן של חולין שנדלקו בתוך להנאתו כך ישרוף תרומה טמאה להנאתו וכי מפני שמלוה לשרוף מיגרע גרע ותירן ריב"ל דשמן של חולין מותר להדליק להנאתו כמו שמותר לאכול[ה] לבל תרומה טמאה לפסורה בכל ההנאות ומתני' שהשבעה היא להנאה אלא לשס מלות שריפה אלא שהתורה לא הקפידה אס יהנה ממנה בשבת שריפה לכך חין דומה יו"ט כשאר שריפת קדשים מידי דהוי מנדרים ונדבות לע"ד חין קרבים ביו"ט (ביצה דף יט.) מע"ס שים בהן היתר לחכילת אדם כיון דעיקרו לגבוה וכהנים משולחן גבוה וקזו לשור לשוחטן ולע"ד קרבים קשבר עיקר שחיטה לגורך אדם לבל שריפת תרומה טמאה אינה לשס הנאה מדשבר כל שאר הנאות אלא ולאי לשס מלות ביעור הוא ור"י פי' דוקא מוכל נפש אלא ביו"ט תרומה לגורך חבור מן התורה דגמרינן מקדשים שחין שורפין ביו"ט(ו): **עד שתאפה.** מומר ר"י חין שריפין לקלות לה אס קודש לפייה מע"ג דפסקינן כר"ש דהא מי אימא

כהן קטן חזיץ ליה כדאמר בפרק על כמה (בכורות מ.) חין תרומה מ"ל[ז] לאסורה אלא למי שטומאתה יוצאה עליו מגופו[ח] וכן פסק בה"ג בסדר פסח אפי בשס רב כהן קטן אי לא מיכא כהן גדול שרי למזיל ליה ע"י ביטול ברוב כדאמר התם רבה מבטל לה ברוב ואכיל לה בימי טומאה[ט] ות"ח ואמאי לא שרינן לאפות אלא טומאה מטעם דאמר[י] (ר"ח בר' שמעון) בפ"ב דביצה (דף י.) אף ממלאה משם מנור פת מע"פ שאינה לריכה אלא לכבר אחד מפני שהפת נאפה יפה כשהמנור מלא ואמר[כ] (רבה) התם הלכה כר"ש בדבי שמעון ואפילו נאמר לאפות מפני שאסור לטלטלה מכל מקום כי לא קרא לה שם אמאי לריך לטעמא דהזזיל[א] ואור"י דטעמא [דאמרינן] בביצה לא שייך אלא בתנור[ב] אבל בשאופה תמת גחלים לא: **תטיל בצונן.** אור"י דר"ת ורבי יהושע לא פליגי אבל בתירא אלא תועיל הטלה לצונן והיכא אתירא אקרא לה שם אור"ת תטיל בצונן:

לענין לירוף טומאה. כלומרים ומזיל דנפסח תליא מילתא בשיעוריה: **ובשאר ימות השנה לילא פלוגתא.** חילוק זה מקפיד למאיר ומקפיד למאיר: **דלילא פחות מכביצה לוקין דנגעו בשאי בצק.** הלכות בעריבה ונגיעה בהן טומאה ומיטמי והלר נגעו בהן לוקלים טהורים: **נפסח.** למיסור ממן מחמצו ועושהו חמוד הוזיל ובזיה הוזכר להיחמיר לענין מיסור חמץ ללא בטיל לגבי עריבה כלומרים ריש השמת לענין טומאה נמי לא בטיל לגבי עריבה ומעטרף להחלים לכביצה ואע"ג למין מקפיד עליו ומטמא את מחרים: **בשאר ימות השנה.** לליכל למימר מיסורו מיסורו בקפידא תליא מילתא מס מקפיד עליו מעטרף למיזיל לוזיל ומופו ליטלו: **וכן לתעות לה טהרה לעריבה.** תליא נמי בשיעורא ולא בשיעורא בפסח ומס מקפיד עליו קלי למאחר יומת השנה כגון למיטמי וקא מטבילי לה וקלמר בפסח הוזיל ובזיה עובר עליה ובדפוסים מיסורו מיסורו דעל כרחו לריך ליטלו ומיין ללא הוי בעריבה ולפיי מיטו מקפיד עליו (ו): **אבל בשאר ימות השנה.** בין מרובה בין מועט בקפידא תליא מילתא: **וכן לטוריך טומאה לעריבה.** על ידי נפך זה תליא נמי בימות הפסח בשיעורא ולא בשיעורא ומס מקפיד עליו למאחר יומת השנה קלי: ס"ג **והיכי דמי כגון דנגע בחלי נפך: נפסח.** לכזית מיסורו מיסורו מיין ולא הוי בעריבה ולא נחתא לה סוס טומאה לעריבה ולפילו מין מקפיד עליו ובפחות מכזית כי מיטו מקפיד עליו לא (ג): **ובשאר ימות השנה.** מס מקפיד עליו לפילו בפחות מכזית מוכל: **ומס רואה הוא בקיומו הרי הוא לעריבה.** והוי כלומו נגע שרץ בעריבה ממש: **מתני' נפך בחלי.** שמין ניכר מס המימין מס נמו שמטוה הוא כחרש זה שים לו מזנים ומיטו ניכר מס שומע מס נמו לחין מס עומד על בירוסו ועל דעתו. ליפנא מחריפא נפך החרש קשה כחרש ומיטו ניכר שהמימין ר"ל הכסיפו פניו ומין סידוק לסימן החימון(ו): **מס יש ביולה בו שהמימין.** מס יש עיסה מחרת שניולסה בפעמה וכבר הממילה: **גמ' ממגדל נוניא לטבריה.** דהיינו מיל: **לגבל ולתפלה** כו'. משום דרבי מחמו אמר ריש לקיש נקט לה: **לגבל.** המגבל עיסת מחרים בשכר ולבי בעל הבית טומחים עד מרבע מילין לטרוחיהו מכמיס לילך למקוה לטבול כליו. וכן לתפלה מס מהלך מדס בדרך וכא עת לנון ולהתפלל מס יש בית הכנסת לפניו בחוק מרבע מילין הולך ומתפלל מס ון מס. וכן לנטילת ידיים למכילה מס עתיד למיות פני בד' מילין הולך למס ומוטל את ידיו: **ר' חייבא אמרה.** להא מילתא מסמיס דריש לקיש ולא ר' מחמה אמרה: **ורבנין מילי אמר נה.** לשיעור מרבע מילין היינו תלת ומלת מוסיף (ז): **ומאי ריח עבור.** שיעור עבוד של עור לך המטמא כבשר כגון הנך דמשיך בהעור והרוטב(ח) מרבע מילין הוא לבטלו מתוכת בשר מחמת עיבודו: **כולן.** כל אלו שמנו מכמיס בהעור והרוטב שעורותיהן מטומאין בשבשן מפני שהוא רך ודרכו למכול(ט): **שהיך נפן.** דרך עורות לשוטחן לפני דריסת רגלי מדס וזהו מחילת עיבודן: **תלת לפניו.** לנטילת ידיים ותפלה למהלך בדרך קלי דלילו גבל ילך עד ד' מילין דמה יש לו להפסיד: **ומינה.** מהא דר' יוסי בר' חנינא דלמר בהדיא לפי' מיל לינו מוזר דוקא מיל קלמר הא פחות ממיל מוזר: **מתני' כילד מפרישין חלה בטומאה.** שנטמאת העיסה ושוב מין חלה לניטלת ממנה לחויה לתכילת כהן כילד מפרישין אותה ביום טוב של פסח הרי מין יכול לתפותה מלמר שאינה לחויה לתכילה ולשהותה לשורפה לערב יו"ט אי לתפשר שלא תחמיץ ולשורפה או להתכילה לכלבים אי לתפשר שמין שורפין קדשים ביום טוב: **רבי אליעזר אומר לא תקרא לה שם.** חלה: **עד שתאפה.** תחלה לתכתי כל חדא וחדא חזיא ליה לתפרים מכל חדא פורתא ולאחר תאפיה תס רלה יפרים חלה שלימה על כולן כדאמרינן הכל שהוא רובה מן התנור לתוכו מלרפו לחלה: [מ"ב]

מוסף רש"י

לגבל. הלך עיסתו בטהרה וחזר שכיר לגבל בבית הבית ולריך למיס להטביל כליו, יטריח עלמו להרבה מילין עד שיגיע למקוה ויטביל ויחזור מכאן אין עליו לטרוח מן הסתם אלא אם כן נותן לו בעל הבית שכר הליכה (חולין קכב:). ולהתפלה. המהלך בדרך ונמלר בלבו ורולה ללון ממעוד יום, אם יש בית הכנסת לפניו עד מרבעה מילין יטריח וילך אם כדי להתפלל (שם). ולנטילת ידים. לאכילה ואין לו מים ויש מים לפניו לקוף מרבעה מילין, יתמין עד שיגיע למים (שם). אייבו אמרה. להא דאמרינן מסמיס דריש לקיש, והסומע טעה בין מיטו לאכזו (שם קכב:). ורבנין אמרי בה. ומרבעה דבריס היס אומר כה בשיעור ד' מילין (שם). והדא מנייהו עבוד. הלי כדי עבוד דמתמיתין (שם). וכולן. בעומות שמנו מכמיס להיות מטמאין בכבד, שעיבדן או שהילך בהן כדי עבודה. כלכן מרגלין נתת עור לפני דולסן, טהורין. שבולן ממוכת בשר (נדה נה.).

רבינו חננאל (המשך)

אם כיוצא בו שהחמיץ. כלומר אם יש מי שלש בבבת אחת עמו והחמיץ אותו הבצק, גם זה אסור שחמץ הוא, ואע"פ שהוא חרש ואין אדם יכול להחרגיש בו. אין שם כיוצא בו, אם שהה משעה שגמר הלישה כשעור הלישת מיל אסור שודאי החמיץ. אמר ר' אבהו אמר ריש לקיש לגבל, כגון שיש לפניו גבל המגבל בטהרה. ולתפלה כגון שצריך להתפלל ויש לפניו מים ליטול ידיו ולנטילת ידים רוצה לאכל ואין לו מים ליטול ידיו ארבעת מילין. פירוש אם יש גבל העושה עיסתו בטהרה, או אם יש מים ברחוק ארבעת מילין לפניו, יתמין עד שיגיע לגבל ההוא שעושה בטהרה ויעשה לו עיסתו בטהרה. וכן לא יתפלל ולא יאכל עד שיגיע למים ויטול ידיו. והני מילי דבעינן ד' מילין לפניו, אבל לאחריו אפילו מיל אחד אין מטריחין אותו לחזור, אלא עושה עיסתו כמו שמזדמן לו, ומקנח ידיו בעפר ומתפלל. גם אוכל בבלאי חמותו בלא נטילה. וכן עבודת העור בהלוך ארבעת מילין נקרא עבודה ונטהר. ומפורש בפרק העור והרוטב.

מתני' כיצד מפריישין חלה בטומאה ביום טוב ר' אליעזר אומר כר'. פירוש יש חייבין להפריש חלה וליתנה לכהן. ובשאר ימות השנה מפרישה ונותנה לכהן עיסה זו אפויה וכן ביום טוב, אבל הטמאה ביום טוב אסור לאפות אותה שאינה ראויה לאכילה, ולשריפה נמי אסורה לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב, וכבר פירשתי חלת חובה לארץ בפרשת שלח לך לפיכך לא הארכנו.

כד א מיי' פ"ב מהל' כלים הלכה ט:
כה ב מיי' פ"ה מהל' תמיד הלכה יג סמג לאוין קעט טוש"ע או"ח סי' תנט סעיף ב:
כו ג מיי' פ"ח מהל' ביכורים הל' יג:
כז ד מיי' פ"ל מהל' שגה מלות הטומאה ה"ט:
כה ה מיי' פ"ל מהל' תפלה הלכה ג סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי' נה סעיף ד ומימן קסג סעיף ג:
כט ו מיי' פ"ג מהל' מלות י"ט הלכה טו סמג לאוין עה עטו טוש"ע או"ח סי' תמ סעיף ב ופי' תקו סעיף ד: